

Sygn. akt II CSK 665/15

POSTANOWIENIE

Dnia 20 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie z powództwa J. T. i Z. T.
przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej "M." w B.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 20 kwietnia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powodów
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 18 grudnia 2014 r., sygn. akt I ACa [...]
oraz wyroku Sądu Okręgowego w S.
z dnia 17 czerwca 2014r., sygn. akt I C [...],

1. odrzuca skargę kasacyjną w części zaskarżającej wyrok Sądu Okręgowego w S. oraz odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania w części zaskarżającej wyrok Sądu Apelacyjnego w [...],

2. zasądza od powodów na rzecz strony pozwanej kwotę 1800 (jeden tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna powodów reprezentowanych przez adwokata J.P. podlegała odrzuceniu w części, w której pełnomocnik powodów zaskarżył wyrok Sądu Okręgowego w S. z dnia 17 czerwca 2014 r. Zgodnie z art. 398¹ § 1 k.p.c. skarga kasacyjna przysługuje m.in. od wydanego przez sąd drugiej instancji prawomocnego wyroku. Jest to więc nadzwyczajny środek zaskarżenia przysługujący od orzeczeń prawomocnych. Ze skargi kasacyjnej wynika, że została wniesiona zarówno od orzeczenia sądu pierwszej, jak i drugiej instancji, na co wskazuje zarówno zakres zaskarżenia, wnioski skargi oraz powołane w niej zarzuty. Skarga w części zaskarżającej wyrok Sądu pierwszej instancji podlegała więc, jako niedopuszczalna, odrzuceniu.

W pozostałym zakresie, a więc zaskarżającym wyrok Sądu Apelacyjnego, należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, ponieważ nie wystąpiła żadna z przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, o których mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c. W szczególności - wbrew twierdzeniu pełnomocnika powodów - skarga zarzucająca naruszenie „art. 386 § 4 k.p.c. przez wydanie wyroku o charakterze reformatoryjnym mimo, iż prawidłowe rozstrzygnięcie sądu winno opierać się na § 4 tj. uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania wobec naruszenie art. 321 k.p.c.”, nie jest oczywiście zasadna. Zgodnie art. 386 § 4 k.p.c. sąd drugiej instancji może uchylić zaskarżony wyrok i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania tylko w razie nierozpoznania przez sąd pierwszej instancji istoty sprawy albo gdy wydanie wyroku wymaga przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości. Do przywołanych przesłanek orzekania kasacyjnego pełnomocnik powodów się nie odniósł, a w konsekwencji nie wykazał, że Sąd drugiej instancji dopuścił się w tym zakresie rażącego naruszenia prawa. W oznaczonym w skardze zakresie zaskarżone orzeczenie nie jest sprzeczne z zasadniczymi i niepodlegającymi różnej wykładni przepisami oraz z ogólnie przyjętymi standardami rozstrzygnięć.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do merytorycznego rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Na wniosek pełnomocnika pozwanej zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 6 pkt. 6 zw. z 12 ust. 4 pkt. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 490).